

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาตตามข้อ ๑ มีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ต่อศาลจังหวัดที่ผู้ร้องมีภูมิลำเนาอยู่หรือต่อศาลแพ่งสำหรับกรุงเทพมหานคร

เมื่อศาลจังหวัดหรือศาลแพ่งได้รับคำร้องคัดค้านแล้ว ให้ดำเนินการพิจารณาโดยไม่ชักช้าและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วทำความเห็นและส่งสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย

ในระหว่างพิจารณาคดี ศาลจะมีคำสั่งให้จัดการถอนใบอนุญาตตามคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ไว้ก่อนก็ได้ เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์คัดค้าน และศาลพิจารณาเห็นว่าคำสั่งเช่นนั้นจะเกิดความเสียหายตามที่เจ้าพนักงานการพิมพ์คัดค้าน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินกำหนดให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่ต้องการจะดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิมพ์สิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออกเผยแพร่ไว้เป็นข้อ ๆ นั้น เนื่องจากคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ข้อ ๘ ให้อำนาจปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้วินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาต ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์แต่ผู้เดียว และให้คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด กรณีดังกล่าวจึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและหวาดกลัวของผู้ดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์เป็นอย่างยิ่ง เพราะเขาเหล่านั้นดำเนินกิจการเพื่อเป็นปากเสียงให้กับประชาชนทั้งประเทศ เมื่อมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้นสมควรจะให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยและชี้ขาดเพื่อความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้